

گزارش «فرهیختگان» از نشستی با موضوع تنظیم‌گری شبکه نمایش خانگی

کیفیت آثار؛ مهم‌ترین شاخص تنظیم‌گری پلتفرم‌ها

دومین جلسه از سلسله نشست‌های «بایدها و نبایدهای تنظیم‌گری شبکه نمایش خانگی»، با حضور وحید پناهلو، مدیر مرکز سریال سازمان سینمایی سوره و آرش خوشخو، روزنامه نگار و سردیر روزنامه هفت صبح و منتقد هنری و سینمایی برگزار شد.

وحید پناهلو در ابتدای این نشست با اشاره به وضعیت امروز شبکه نمایش خانگی و فرآیندهای تنظیم‌گری در این حوزه گفت: «من به این نتیجه رسیده‌ام که الان در داستان نمایش خانگی و پلتفرم‌های پخش ویدیو همه ناراضی هستند، یعنی تولیدکننده ناراضی است، نهاد تنظیم‌گر و نظارتی از عملکرد آنها ناراضی است، مخاطب از کیفیت آثار تولیدشده ناراضی است و با شرایطی مواجه هستیم که همه از آن چیزی که دارد اتفاق می‌افتد ناراضی هستند. به نظر اصلی‌ترین مساله‌ای که باعث عدم رضایت و به هم ریختگی در این عرصه شده، کیفیت آثاری که تولید می‌شوند و نامشخص بودن فرآیندهای نظارتی است. من با تجربه اندکی که در حوزه طراحی و ساخت پروژه‌های سریال دارم این‌رامی‌فهمم وقتی که فرآیندهای نظارتی در ساخت محصول مشخص نیست، سلیقه‌ها، ارزش‌گذاری‌ها و ارزیابی‌ها مقطعی و سلیقه‌ای می‌شود، به شدت طراحی و تولید یک محصول را دچار اختلال می‌کند. در تمام دنیا این مساله یک امر بدیهی است، اما مشکل این است که در همین بدیهیات گیر هستیم، یعنی در همه جای دنیا مشخصا یک نظام رتبه‌بندی، یک ریتینگ وجود دارد که آثار را بررسی می‌کنند و براساس آن بررسی‌هایی که می‌خورد، تبلیغات، پخش و حمایت‌های دولتی و ارگانی خواهد داشت و محدودیت‌هایی که برای توزیع این آثار ایجاد می‌شود، مشخصاتعیین می‌کند که مخاطب چه محصولی را انتخاب بکند و چه محصولی را انتخاب نکند. ولی ما سال‌هاست از نظام رتبه‌بندی و ریتینگ حرف می‌زنیم، چه در بازی‌های رایانه‌ای که یک دوره‌ای مطرح شد و چه در محصولات نمایشی، و ما از آن فاصله گرفتیم و اخیرا ندیدیم که راجع به این موضوع بحثی شود؛ انکار به زعم من بیشتر این است که کش و قوس و این کشیدن و پس دادن بین وزارت ارشاد و سازمان صداوسیما بیشتر از اینکه دغدغه فرهنگی و ارتقای سلیقه مخاطب پشت آن باشد، صرف‌فلاتش برای متولی شدن در این عرصه است. چون بحث‌های فنی، محتوایی و کلان سیاست‌گذاری را کمتر شنیده‌ام، سابق که این در اختیار ارشاد داشتیم ما خیلی با وضع مطلوب و درستی در شبکه‌های نمایش خانگی مواجه نبودیم و الان هم همان مسیر است و خیلی تفاوتی ایجاد نشده است.»

در ادامه این بحث، خوشخو در مورد شیوه‌ها و فرآیندها تنظیم‌گری در ساتراگفت: «ببینید در بحث تنظیم‌گری شبکه نمایش خانگی و کاری که ساترا کرده است، اینکه من چطور دیدم یک مساله است و اینکه چطور باید باشد، یک مساله دیگر است. دقیقا نمی‌دانم ساترا چه میزنی‌هایی انجام داده است و در ریز ماجرا نیستیم. ولی ما یک کار فرهنگی انجام می‌دهیم به عنوان فرهنگی که شما دارید؛ شما یک مشتری، یک کارفرما و یک صنف دارید، معمولا باید مشتری را راضی کنید و هر چقدر شما مشتری را بیشتر راضی کنید کارفرما هم راضی‌تر است. اینجا ما اجرا فرق دارد. مشتری اصلا در کشور خیلی مهم نیست، چون فرهنگش تحت چهارچوب‌هایی قرار می‌گیرد. حتی کارفرما خیلی مهم نیست، یک جاهای دیگری باید از شما راضی باشند تا بگوئیم این کار خوب انجام می‌شود یا نه. این مشکلی است که در بنگاه‌های فرهنگی وجود دارد. حتی مطبوعات، حتی روزنامه اصلاح‌طلب، روزنامه چه میزنی‌هایی انجام داده است و در ریز ما اصلاح‌طلب مساله حتی مشتری نیست، یک گروه دیگری باید از شما راضی باشند؛ یکی که جای دیگری نشسته و او می‌گوید چه خوب است و چه چیز بد؛ به نظر من در حوزه نمایش خانگی هم وجود دارد. مشتری‌های ما باید در چهارچوب‌هایی جمع شوند که آن چهارچوب‌ها کمی با قواعد بازار فرق می‌کند.»

این منتقد سینمایی در بخش دیگری از صحبت‌هایش با تاکید بر ضرورت

چارسو

چرا هزینه تبلیغات انتخابات تلویزیون کم می‌شود؟

پیمان جبلی، رئیس صداوسیما درباره کاهش هزینه‌های تبلیغات نامزد‌ها در تلویزیون و رویکردهای جدید در گفت‌وگویی با مهر گفت: «این اولین تجربه استفاده از ظرفیت صداوسیما برای تبلیغات مجلس شورای اسلامی است. ما باید این مسیر را باز کنیم تا بدون چالش و مشکل و با حداکثر تاثیرگذاری بتوانیم در دوره‌های بعد عمل کنیم. درباره بحث تبلیغ و هزینه‌هایی که اعلام شد اولاً باید گفت یک مبنای قانونی دارد که براساس همان چیزی است که توسط قانون اصلاح‌شده انتخابات ابلاغ شده است. آیین‌نامه آن هم در دولت تصویب شده و تمام عدد و رقم‌ها هم در هیات اجرایی مرکزی و ستاد انتخابات کشور تصویب شد.» وی که در حاشیه اولین جشنواره آگهی‌های بازرگانی در جمع خبرنگاران صحبت می‌کرد در پاسخ به سؤال مهر درباره این هزینه‌ها عنوان کرد: «با این حال ما برای کمک به مشارکت بیشتری و هم‌صادی با نامزدهایی که ممکن است توانایی مالی کافی نداشته باشند داوطلب شدیم و پیشنهادهایی ارائه کردیم. البته باید برای این پیشنهادها مجوز قانونی می‌گرفتیم اما پیشنهاد دادیم که عدد را کاهش دهیم و بعد از بحث و بررسی‌ها با این پیشنهادها موافقت شد. پیشنهاد دیگری هم دادیم که هر نامزدی که یک درصد آرای ماخوذه حوزه انتخابیه خود را به دست بیاورد، کل مبلغی که پرداخت کرده به او برگردانده شود.» جبلی با اشاره به اینکه در حال حاضر پخش آزمایشی برخی از کانال‌های انتخاباتی شروع شده، عنوان کرد: «هدف ما این است که بیشترین نقش و تاثیر را در تبلیغات نامزدهای محترم ایفا کنیم.»

نجات «پالایشگاه» و «سرهنگ ثریا» با اکران مردمی

مصطفی علی‌نژاد، مسئول اکران مردمی جشنواره عمار در توضیح بسته ویژه اکران مردمی عمار برای دو فیلم «پالایشگاه» و «سرهنگ ثریا» گفت: «افراد، مساجد، حسینیه‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، حوزه‌های علمیه و اداراتی که می‌خواهند فیلم سرهنگ ثریا یا پالایشگاه را در ماه بهمن اکران کنند، می‌توانند بسته ویژه ۳۰+۳۰ درصد را انتخاب کنند. وی افزود: «در بسته ویژه ۳۰+۳۰ درصد اگر هر دو فیلم پالایشگاه و سرهنگ ثریا برای نمایش در بهمن ماه انتخاب شوند، روی هر دو فیلم ۳۰ درصد تخفیف خواهند داشت.» مسئول اکران مردمی عمار بیان کرد: «فیلم سینمایی سرهنگ ثریا که براساس واقعتی ساخته شده، روایت مادری است که پادگان منافقین در اشراف را از هم می‌بشد تا پسرش را که دچار استحالۀ فکری شده، از آنجا نجات دهد. این فیلم محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است و لیلی عان آن را کارگردانی کرده است. سرهنگ ثریا تاکنون ۲۳۷ سانس اکران مردمی و ۲۴۳۲ مخاطب داشته است.» علی‌نژاد اضافه کرد: «پالایشگاه که از ۲۹ آذر وارد چرخه اکران مردمی شده، داستان مهندس‌سان و کارمندان پالایشگاه نفت آبادان در روزهای ابتدایی جنگ است که خود را به خطر می‌اندازند تا کشور را از بحران انرژی نجات دهند. این فیلم را مهرداد خوشبخت ساخته و تهیه‌کننده حقوقی آن، بنیاد سینمایی فارابی است.»

وی در پایان اظهار داشت: «موم مردم جهت استفاده از این بسته ویژه می‌توانند به شناسی اینترنتی Ekranmardomi. ir مراجعه کنند یا با شماره ۰۵۰۲۱۴۲۷۹۵۰ تماس بگیرند.»
چهارچوب‌های نظارتی گفت: «اینجا ما باید یک قواعد دیگری بگذاریم که این طبیعی است. حکومت ما حاکمیت فرهنگی است. بخش بزرگی از انقلاب ما بخش فرهنگی است و کنترل روی آن الزامی است؛ یعنی هر چقدر بگویید بازار آزاد، کنترل‌ها را بردارید نمی‌شود و امکانپذیر نیست و طبیعتا یک کنترلی باید اینجا وجود داشته باشد. سال‌های ۵۶ و ۵۷ در فیلمفارسی هیچ کنترلی نبود و آن نبود شد، یعنی تجربه سال‌های ۵۶ و ۵۷ ما که فیلمفارسی بود نشان می‌دهد وقتی کنترل را برمی‌دارید الزاما معنی آن این است که تولید فرهنگی به یک تولید متعالی بدل می‌شود. حتی در سال‌های ۵۶ و ۵۷ بهترین فیلم‌هایی که ساخته شد با پول دولت و وزارت فرهنگ بود آن فیلم‌ها ساخته شد.»
خوشخو در بخش دیگری از صحبت‌هایش در مورد اینکه نظارت باید چگونه باشد، گفت: «من با آقای پناهلو موافقم که ما باید به سمت مساله کیفیت برویم، یعنی اول کیفیت. مرتضی‌آوینی سال ۷۱،۷۰ وی این مساله خیلی تاکید می‌کرد که اگر می‌خواهیم راجع به هر چیزی اول صحبت کنیم، کیفیت آن باید خوب باشد، بعد راجع به محتوای آن صحبت می‌کنیم. الان در بخش دولتی مشکل ما این است، به خصوص با تلویزیون این مشکل را داریم و بخش‌های حاکمیتی که مساله کیفیت برای آنها جای نيفتاده است؛ تفاوت بین مجری خوب و بد را نمی‌دانند، تفاوت موسیقی خوب و بد را نمی‌دانند؛ من مدام صحبت‌های آقای جبلی را گوش می‌دهم، ایشان توانایی درک کیفیت خوب و بد را ندارند و این واضح است. کار ایشان چیز دیگری بوده و آمده در یک حوزه‌ای قرار گرفته که باید کسی باشد که در کیفیت سریال، مجری، برنامه، موسیقی، سرود و ترانه سلیقه داشته باشد. به نظر مهم‌ترین مساله‌ای که در بحث‌های نظارتی هم وجود دارد این است که درک کیفیت وجود ندارد؛ یعنی آدم‌هایی باید بیابند که مساله آنها درک کیفیت، درک بازی، فیلمنامه و کارگردانی باشد که به نظر در حوزه حاکمیتی تعداد اینها به خاطر شرایط جامعه و حکومت کم شده است.»
در اینجای بحث پناهلو ورود کرد و گفت: «اوضاع در بخش خصوصی هم خیلی به هم ریخته است؛ یعنی اینطور نیست که ما در پلتفرم‌ها اگر اسم را بخش خصوصی بگذاریم با یک سنسور و قواعد اخلاقی‌ای که مخاطب دنبال نمایشی مواجه باشیم. مثلا یک کاری موفق می‌شود و یکباره تمامی پلتفرم‌ها شروع می‌کنند آن را تکرار می‌کنند. یعنی تلاش برای تکرار آن موفقیت، این نشان از عدم تخصص کافی در این پلتفرم‌ها در نسبت تولید آثار کیفی است، یعنی همان حوزه‌ای که شما اشاره کردید. یعنی این اتفاق محدود به بخش دولتی و حاکمیتی نیست و محدود به بخشی از بدنه صداوسیما نیست. شرایط کیفیت آثاری که در این حوزه تولید شده، قبل از اینکه ما اجرا به ساترا محول شود، خیلی تفاوت جدی‌ای نداشته‌ما. ما در همان سال‌ها آثاری را داشتیم که اتفاقا به لحاظ میزنی و چهارچوب‌ها و قواعد اخلاقی‌ای که مخاطب دنبال می‌کند، یک شکستن‌هایی وجود داشته؛ اتفاقا آثار بعضیا استقبال کمتری مواجه شدند؛ یعنی آثاری که به لحاظ محتوا و میزنی خط قرمزها را شکستند و این چهارچوب‌ها را کمی کنار زدند. اتفاقا از استقبال کمتری برخوردار شدند.»
او حرف‌هایش را اینگونه ادامه داد: «این موضوعی که شما اشاره کردید، چالش احترام به مخاطب، انواع مخاطب و انواع سلیقه‌ها و ارتقای این موضوع به نظم جدی‌ترین و مهم‌ترین مساله‌ای است که ما می‌توانیم در مورد آن صحبت کنیم. همین حالا آثاری که در این چهار پنج پتفرم اصلی تولید شده است رایک مرور بکنید، مشخص است که نهایتا باید یکی دو سلیقه برای انتخاب محتوا مواجه هستیم.»

این مدیر سینمایی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «حاکمیت، ساترا، وزارت ارشاد، نهاد تنظیم‌گر و نهادهای نظارتی را کنار بگذاریم، الان در وضعیتی هستیم که پلتفرم‌ها با هم‌دیگر هماهنگ نیستند. به نظر اوایل سال ۹۵ بود که انجمن صنفی شرکت‌های VOD شکل گرفت، اعضایی مشخص

شد، اتفاقا قالب پلتفرم‌های جدی و اصلی بازار هم عضو شدند، هیات‌مدیره و دبیر و… شما کشش جدی از این انجمن نمی‌بینید؛ یعنی انگار هر شش ماه یک‌بار، هر یک سال یک‌بار یک جلسه‌ای برگزار می‌شد. من ندیدم رسانه‌ای شود و در مورد معضلات جدی این قسه بخواهد صحبت کند. این عدم هماهنگی پلتفرم‌ها که دستی بر آتش تولید هم دارند، معضلات جدی به وجود آورده است. مثلا الان اعداد و ارقامی که عوامل و دست‌اندرکاران تولید سریال در بحث نمایش خانگی طلب می‌کنند واقعا منطقی ندارد. یک دفعه به خصوص بازیگران اعداد و ارقامی می‌خواهند که شما هر چقدر دو دو چهار تا می‌کنید می‌بینید آن پلتفرم در بهترین سطح تبلیغ و پخش هم به آن هزینه‌ای که برای محصول خودش کرده نمی‌رسد؛ برای همین است که اساسا اینجا مخاطب و حشق را نادیده می‌گیرد…»

وحید پناهلو درباره علت بروز چنین وضعیتی گفت: «قطعا یک بخشی از آن رفتار پلتفرم‌ها و سیاست‌گذاری آنهاست؛ یعنی وقتی یک لیست محدودی از بازیگرها شکل می‌گیرد و اینطور فهمیده می‌شود که ما فقط اگر با این بازیگرها تولید بکنیم به مخاطب می‌رسیم، این لیست محدود طبیعتا یک رقابتی بین پلتفرم‌ها ایجاد می‌کند و منجر به گران شدن بازیگر یا سایر عوامل می‌شود.»
خوشخو در اینجای بحث و در پاسخ به ادعای پناهلو گفت: «به نظر من بالا رفتن قیمت‌ها از مساله برون‌سپاری سریال‌های تلویزیونی شروع شد، یعنی وقتی شروع کردند سریال‌ها را برون‌سپاری کردند و رقم‌ها سنگین شد، پادام است تهیه‌کننده‌های سینما قبل از این دوره‌ها می‌تالیدند که اینها همه از تلویزیون شروع شد. البته این نافی حرف شما نیست؛ به هر حال الان پلتفرم‌ها خیلی رقم‌های سنگینی است.»

پناهلو هم در ادامه صحبت‌های خوشخو گفت: «این ماجرا تقریبا از سال‌های ۹۶،۹۵ جدی شد، یعنی پلتفرم‌ها ورود جدی به تولید داشتند. خیلی تصاعدی بالاتر رفته است. من چند بار دیدم صدای تولیدکننده‌های سینمایی هم درآمده که شما یک اعداد و ارقامی دارید پرداخت می‌کنید که اساسا برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به صرفه نیست، وقتی می‌گویم همه جای دنیا در بحث تنظیم‌گری، در بحث رتبه‌بندی بحث تولید صنعتی سریال، فرآیند‌هایش مشخص شده؛ همین است.»

در بخش دیگری از این نشست، خوشخو با اشاره به اینکه اقتصاد مهمی در شبکه نمایش خانگی در حال شکل‌گیری است گفت: «اگر ما اجرای فیبر نوری تکمیل شود، که در این دو سه سال تکمیل می‌شود، حجم پولی که در این حوزه ریخته خواهد شد، چندین برابر خواهد شد، چون سرعت انتقال داده اینقدر زیاد می‌شود و اینقدر ارزان خواهد شد که فکر کنم تازه دور رونق پلتفرم‌های چند سال آینده خواهد بود. الان خیلی از پلتفرم‌ها آمدند و دارند خودشان را برای آن ماجرای فیبر نوری آماده می‌کنند؛ یعنی اینقدر فراگیر و همه‌گیر می‌شود. الان بهترین پلتفرم یک میلیون یوزر دارد، اما فکر کنم بعد از این ماجرای پیشرفت‌های زیرساختی، یوزرها چندین برابر خواهند شد و تازه چالش اصلی بعد از پایان پروژه فیبر نوری است.»

پناهلو در بخش دیگری از این نشست به موضوع گران‌سازی در فرآیند تولید آثار نمایشی پرداخت و گفت: «برای تولید کارهای روزانه‌ای که در پلتفرم‌ها پخش می‌شوند، می‌توان گفت روی رنج ۴ یا ۵ میلیارد برای هر قسمت است. شما هر طور محاسبه کنید با توجه به میزان نمایشی که پلتفرم‌ها اعلام می‌کنند، عدد پرداخت‌شده توسط پلتفرم برای این تولید اثر از فروش اکانت به مخاطب درنمی‌آید؛ اساسا در همین گران‌سازی است که حق مخاطب با نمایش تبلیغات ضایع می‌شود، یعنی این هم از عجایب ما در حوزه فعالیت در این عرصه است که مخاطب هم هزینه خرید اشتراک پرداخت می‌کند و هم مدام قبل از فیلم، حین فیلم، بعد فیلم و به صورت زیرنویس یا گوشه‌های از تصویر تبلیغ می‌کند.»

درگذشت «نورمن جویسون»

کارگردان کانادایی

نورمن جویسون، کارگردان کانادایی فیلم بزنه آسکار» در گرمای شب» در سن ۹۷ سالگی درگذشت. جشنواره بین‌المللی فیلم تورنتو که در سال ۲۰۱۱ برنامه بزرگداشت و مرور آثار نورمن جویسون را برگزار کرده، در شبکه اجتماعی خود نوشت تاثیر این فیلمساز بر چشم‌انداز وسیع‌تر سینما ماندگار می‌شود بود و او الهام‌بخش نسل‌های آینده فیلمسازان و مخاطبان برای سال‌های آینده خواهد بود. جویسون در ۲۱ ژوئیه ۱۹۲۶ در تورنتو به دنیا آمد و در نیروی دریایی کانادا خدمت کرد. او پس از جنگ در کالج ویکتوریا تورنتو تحصیل کرد، جایی که قبل از ورود به صنعت سرگرمی، مدرک خود را در رشته هنرهای عمومی دریافت کرد و سپس به عنوان کارگردان برای شبکه «CBC» در تورنتو مشغول به کار شد. به گزارش اسکرین، جویسون خودش هیچ‌گاه برنده آسکار نشد گرچه هفت بار نامزد شد و فیلم‌هایش ۴۶ نامزدی کسب کردند. اولین فیلم او با عنوان «۳۰ پوند دردسر» با بازی تونی کورتیس در سال ۱۹۶۲ اکران شد و او سه سال بعد فیلم «بچه سینسیناتی» را با بازی استیو مک کوئین کارگردانی کرد. از دیگر فیلم‌های نورمن جویسون می‌توان به «مسیح سوپرستار» و «ویلن زن روی بام»، «ماجرای توماس کراون»، «رولریال»، «روس‌ها می‌آیند» و «توفان» اشاره کرد. او در سال ۱۹۸۶ مرکز فیلم کانادا را در تورنتو تأسیس کرد و جایزه بهترین کارگردانی جشنواره فیلم برلین را برای فیلم «ماه‌زده» در سال ۱۹۸۸ و همچنین جایزه دیوید دی دونالدلو ایتالیا را برای فیلم مسیح سوپرستار در سال ۱۹۷۴ کسب کرد و در سال ۱۹۸۸ نیز جایزه دستاورد ویژه آکادمی فیلم کانادا را دریافت کرد.

خوشخو در اینجای بحث گفت: «رادیو و تلویزیون خودمان هم همین است. مثلا در رادیو ورزش، یک نفر ۱۰ دقیقه قبل از برنامه راجع به شامپوی کجلی تبلیغ می‌کند، ما هم نمی‌دانیم تبلیغ است و من باید ۱۰ دقیقه این را گوش بدهم. من بابت آن مالیات می‌دهم. حداقل قبلش بگویند این تبلیغ است، خیلی عادی است. بازی منجستر و لیورپول تمام شده، یک نفر ۷ دقیقه راجع به زگیل پا صحبت می‌کند و آخرش یک محصول معرفی می‌کند.»

پناهلو در تایید صحبت‌های خوشخو گفت: «این فقط محدود به پلتفرم‌ها نیست. هم گران‌سازی تولید و هم عدم مدیریت، قطعا فقط محدود به پلتفرم‌ها نیست. اتفاق خاصی که در صداوسیما می‌افتد، دلایل دیگری دارد. تهیه‌کننده‌ها می‌دانند اعداد و ارقام پایینی که تلویزیون برای تولید یک کار پرداخت می‌کند هم به صورت منطقی درست نیست. من با مجموعه‌ای در سازمان صداوسیما همکاری می‌کردم، می‌گفتم حداقل کیفیتی که مدنظر شماست یک برآورد مالی درستی برای آن مشخص کنیم. اینکه من نمی‌پذیرم، شما بروید این پروژه را با این عدد بسازید، وضع نابسامانی را ایجاد می‌کند که قدری از آن را الان داریم می‌بینیم.»

این مدیر سینمایی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «الان اگر این شبکه فیبر نوری هم اضافه شود، نهایت مخاطبی که در شبکه نمایش خانگی وجود دارد، بین ۲،۵ تا ۳ میلیون است. این نشان می‌دهد هنوز این بازار خیلی جای وسعت دارد اگر به سلیقه‌های مختلف توجه بکنند. اما همچنان تلویزیون جایگاه ویژه‌ای بین همه مردم دارد. با آقای حجازی فرصت می‌کردم، می‌گفت ما برای یک فیلم به یاسوج می‌رفتم و من را به عنوان یک سلبریتی بزرگ که در آن سریال بازی کرده بودم تحویل می‌گرفتند؛ درحالی که این همه فیلم بازی کرده بودم؛ یعنی تلویزیون هنوز یک جاهایی ضریب نفوذ فوق‌العاده‌ای دارد که پلتفرم‌ها ندارند. من حتم دارم در آینده یک ذک موازنه به هم خواهد خورد.»

پناهلو در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «ما الان نیاز به آدم داریم؛ حتی مهم‌تر از سیستم است. نیاز به آدم‌هایی داریم که وارد این ساختار شوند، چه پلتفرم‌ها، چه تلویزیون، جا بگیرند و مساله کیفیت را درک کنند. آن موقع اگر مساله کیفیت را درک کردند، حتی خطوط قرمز هم می‌تواند کم‌رنگ‌تر بشود.»

یک رمان به نام دن آرام، در آن حداقل ۱۰ تا ۱۵۰ تا صحنه وجود دارد که اگر به حوزه علمیه بدهیم می‌گویند این کتاب را اصلا خاستر کنید. اما رمان کیفیت خارق‌العاده‌ای دارد که آخرش شما آن احساس ترکیه را کاملا احساس می‌کنید، یک مقام بلندپایه نظام (مقام معظم رهبری) این کتاب را توصیه کردند، رمان جان شیفته رومن رولان را توصیه کردند، مقام معظم رهبری خانواده تیبور توصیه کردند. این نشان می‌دهد که اگر کیفیت از یک حدی بالاتر برود می‌شود آن خطوط قرمز یک مقدار نادیده گرفته شود.»

در اینجای بحث خوشخو گفت: «این کیفیت باید در ساترا و تلویزیون و حتی در پلتفرم‌ها وجود داشته باشد. حالا پلتفرم‌ها می‌گویند هر چه آنها می‌گویند، میزنی‌ها… ولی این فهم اگر در مورد موسیقی، در مورد همخوانی و فیلم و خیلی از مسائل وجود داشته باشد… ولی متأسفانه آدم‌هایی که این مساله را می‌فهمند و درک می‌کنند کم هستند و اگر هم وجود داشته باشند در آن جایی که باید باشند و قرار بگیرند نیستند؛ این مساله مهم است. در واقع اگر ما مدام بگوئیم سلیقه مردم، سینمای دهه ۵۰ و ماجرای رب نشان می‌دهد آخرش به یک چاله دیگری می‌افتیم. اگر به سمت راضی کردن ناظران بیرونی برویم – گروه‌هایی که منتقد هستند – در چاله دیگری می‌افتیم که تلویزیون فعلی نتیجه این کار است. اصلا بقیه مردم را نمی‌بیند، فقط حواسش به سمت کم است! اگر کم راضی باشد می‌گوید به‌به، بقیه مهم نیستند! پس مساله این است که ما به آدم نیاز داریم؛ آدمی که سلیقه داشته باشد و باید بگردند و پیدا بکنند و در این مملکت سیستم جواب نمی‌دهد.»

عمو پورنگ

به تلویزیون برمی‌گردد

بالاخره انگار در‌های صداوسیما برای عمو پورنگ و برنامه‌ای که می‌ساخت باز شده است و قرار است به زودی او و گروهش را روی صفحه تلویزیون ببینیم. مجموعه «بچه محل» در قالب یک مجموعه نمایشی، فضایی شاد و صمیمی را برای کودکان و خانواده‌های شان فراهم می‌آورد. این مجموعه با هدف بالابردن سطح آگاهی مخاطب کودک درباره موضوعات و مسائل زندگی با ایده‌های نو و فضایی جذاب و مفرح در هر قسمت ماجراهای متفاوت اهل محل را با حضور عمو پورنگ و بازیگران مختلف به تصویر می‌کشد. داریوش فرضیایی، کمند امیرسلیمانی، نعیمه نظام‌دوست، نادر سلیمانی، رامین ناصر نصیر، فرهاد بشارتی، آرش میراحمدی، امیر سهیلی، امیرامیر شفیع، سوسن پرور، ایمان صفا و امیرمحمد متقیان، با هنرمندی سرروش جمشیدی از جمله هنرمندان فصل سوم این مجموعه هستند. مجموعه بچه محل به تهیه‌کنندگی مسلم آقا‌جان‌زاده و کارگردانی احمد درویشعلی‌پور که در شبکه دو سیما تهیه و تولید شده است، از روز پنجشنبه ۵ بهمن هر روز ساعت ۱۶:۲۰ پخش می‌شود. مسلم آقا‌جان‌زاده، تهیه‌کننده برنامه «محله گل و بلبل» سه سال پیش با انتقاد از اینکه برنامه کودک نباید اسپانسر داشته باشد، درباره اسپانسر مجموعه محله گل و بلبل و مشکلاتی که برای این برنامه ایجاد شد، گفته بود: «اسپانسر به تعهداتش عمل نکرده و به همین منظور بخش قسمت‌های جدید این مجموعه متوقف شده تا وضعیت مالی اصلاح شود.»

فرهنگیگان

فرهنگ

چهارشنبه ۴ بهمن ۱۴۰۲

شماره ۴۰۶۶

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGADAILY